

DVOJE OBLETNIC ROJSTEV GLASBENIKOV – KULTURNIH DELAVCEV
LOČANOV V LETU 1994

Kar dva Ločana v širšem pomenu te besede praznujeta v tem letu (1994) pomembni in visoki obletnici: to sta v prvi vrsti glasbenika LUKA DOLINAR (rojen 14. oktobra 1794 na Trati pri Gorenji vasi v Poljanski dolini nad Škofjo Loko),¹ skladatelj in nabožni pesnik, in dr. ANTON DOLINAR (rojen 13. januarja 1894 prav tako na Trati pri Gorenji vasi v Poljanski dolini nad Škofjo Loko),² dirigent, skladatelj in muzikolog. Luka Dolinar torej obhaja visoko 200-letnico, dr. Anton Dolinar pa 100-letnico rojstva.

I.

LUKO DOLINARJA (roj. 1794) omenja v *Škofji Loki in njenem okolju v luči gospodarskih in kulturnih prizadevanj* (Škofja Loka, 1936) že dr. Tine Debeljak kot »... najbolj znanega..., ki je umrl kot župnik v Tuhinju, znan(-i) komponist cerkvenih pesmi, ki je izdal pet takih zbirk (**Izidor, brumen kmet; Pesmi od farnih pomočnikov ali patronov v ljubljanski škofiji itd.; Prigodnice v čast Radeckemu; Nunskemu gospodu očetu Svetiču ter Staro novico o škofijskem zboru (sinodi) v Loki 1755**). Njegove pesmi so se pele po cerkvah ter so še danes sprejete v razne cerkvene zbirke (»Očitanja«) ...« Tudi druga slovenska ter (nekdanja) jugoslovanska glasbena leksikografija do obeh Dolinarjev (Luka, dr. Anton) in do njunega glasbenega opusa ni ostala brezbrizna. Luka Dolinar, starejši od obeh Dolinarjev, tukaj prednjači: najprej ga omenja *Muzička enciklopedija* (1. knj., A-Goz, JLZ, Zagreb 1971, str. 463) kot skladatelja, ki da je »... rojen v (nepravilno, op. pisc.!)

Škofji Loki, 14. 10. 1794 in umrl v Šmartnem (v Tuhinjski dolini, op. pisc.!), 28. 8. 1863: *glasbo se je učil v Ljubljani, njegova harmonija, ki temelji na trizvoku (kvintakordu, op. pisc.!) ga kaže vdanega samouka. Napevi, pisani v ljudskem duhu, so verjetno delno prevzeti od drugih; nekateri pa so postali tako popularni, da so že ponarodeli.*« Prav tako so že popolnoma definirane vse glasbene zbirke, ki jih je Luka Dolinar izdal, uredil ali celo sam napisal: **Napevi za pesmi v nedele celiga leta** (1829); **Napevi za pesmi v godove in praznike celiga leta** (1833 in 1862); **Napevi (Vishe) za pesmi od farnih pomočnikov ali patronov v ljubljanski škofiji** (1839) in **Vishe za pesmi od svetnikov in svetnic v ljubljanski škofiji samo v podružnicah češčenih** (1841).³ Tudi Stanko Trobina omenja Luko Dolinarja v svoji knjigi *Slovenski cerkveni skladatelji* (Založba Obzorja, Maribor 1972):
»... Nova glasbena zvrst klasika je sprostila še bolj težnje po svobodi in razvoju posameznika. Uprta je bila v moč, preprostost in jasnost. Glasbeno telo je lepo oblikovano in se opira tudi na ljudske prvine. Vse to je povzročilo, da je slovenski cerkveni skladatelj v tem času po spoznanju vseh negativnih strani v slovenski cerkveni glasbi po tolikem vstal, se osvobodil spon, sprostil in postal tako rekoč prvi glasbenik osamosvojitve slovenske cerkvene glasbene tvornosti. To je bilo eno največjih in najpomembnejših dejanj v zgodovini slovenskih cerkvenih skladateljev. Opravila ga je trojica Gregor Rihar, Luka Dolinar in Blaž Potočnik. Pri svojem delu so se naslonili na ljudsko čustvenost, položili s tem temelje

nist. Slovenskih pesmi je bilo takrat še malo. Zato jih je bilo treba zbirati, sestavljati in skladati. Potočnik in Rihar sta jih skladala, Dolinar se jima je pridružil kot pesnik. Leta 1828 je prišel Dolinar za župnika na župnijo Janče, nato pa leta 1838 na župnijo Šmartno v Spodnjem Tuhinju. V glasbi se je verjetno izobrazil pri Höllerju, nato pri Riharju in najbrž še pri Schwerdtu.

Dolinar je bil pesnik in pisatelj. Za vsak zvezek svojih nabožnih pesmi je izdal napeve. Leta 1829 so izšli napevi za 'Pesme v' Nedele celiga leta', leta 1833 za 'Pesme v' godove in Prasnike celiga leta', leta 1839 so bile natisnjene 'Vishe sa Pesme od farnih pomožnikov v' Ljubljanski škofiji', leta 1841 'Vishe sa Pesme, od Svetnikov in Svetniz, v' Ljubljanski škofiji samo v podrushnih zah zhshenih' in v letih 1852–1856 je izdal napeve za 'Mnoge Svete Pesme'. V rokopisu je ostala pesem 'Za Janshke kolednike' in 'Ta kranjska'. Kakor se je Rihar izoblikoval v poklicnega glasbenika, tako je Dolinar samouk. To je seveda vplivalo na tehnično izdelavo in kvali-

teto njegovih skladb, ki so od Riharjevih mnogo preprostejše in manj značilne. V načinu skladanja je bil Dolinar precej soroden z Riharjem. Posebno se to kaže v melodiki. Orgelska spremljava je v splošnem preprosta in manj zahtevna. Napevi iz Dolinarjevih zbirk so deloma njegovi, deloma pa jih je skladatelj jemal iz ljudskih verskih in posvetnih pesmi in iz starejših slovenskih pesmaric. Rad je sprejemal ljudsko motiviko in je v svojih napevih dobro zajel ljudskega duha, zato so se hitro udomačili. Bolj kot Rihar se je Dolinar usmeril v ljudsko glasbo, ki je v tem pomenu zapustila še izrazitejše sledove kot pri Riharju. V tem je njegov pomen.⁵

Luka Dolinar je omenjen tudi v *Leksikonu jugoslavenske umetnosti* (1. knj., str. 201): »...V harmoniji je enostaven, a v orgelskih spremljavah nepretenciozen...«⁶

Luka Dolinar se pojavi nazadnje še v *Enciklopediji Slovenije* (2. knj., MK, Ljubljana 1988, str. 300), kjer je spet omenjen kot skladatelj in nabožni pesnik: »... V Ljubljani je 1818 končal

Šmartno v Tuhinjski dolini (original hrani župnija sv. Martina v Tuhinjski dolini)

Stolp in poslopje današnje cerkve sv. Martina v Šmartnem v Tuhinjski dolini, kjer je Luka Dolinar nazadnje živel, deloval, umrl in kjer je tudi pokopan (Foto Franc Križnar)

bogoslovje. V kompoziciji je bil samouk, učil se je iz skladb G. Riharja in B. Potočnika. Izdal je pet zvezkov svojih pesmi z napevi, med njimi: *Pesme v nedele celiga leta* (1829), *Pesme od Farnih Pomočnikov ali Patrononov v Ljubljanski škofiji* (1839). Skladbe so preproste, največkrat triglasne, harmonija je dostikrat pomanjkljiva in kaže samouka, med ljudstvom pa so bile zelo priljubljene, nekatere še zdaj pojejo kot ljudske pesmi.«⁷

Glede na 200-letnico rojstva Luke Dolinarja (rojen 14. oktobra 1794 in krščen (?) v nekdanji župniji Trata, danes Gorenja vas v Poljanski dolini nad Škofjo Loko) v današnji župniji sv. Janeza Krstnika o imenovanem ni nikakršnih bistvenih pisnih virov: rojstna – krstna knjiga in knjiga umrlih ne navajata pravega Luke Dolinarja,⁸ nekaj tiskov posa-

mični notni listi za Dolinarjeve (Luka!) kompozicije (20 enot!) pa je uvrščenih v (neurejeno) mapo v Glasbeni zbirki NUK v Ljubljani.⁹

II.

ANTONA DOLINARJA pa omenja dr. Tine Debeljak istotam (Škofja Loka ..., *ibidem*, str. 72) kot »... župnika in rojaka v Luč(-i)-nah ... je bil vnet cecilijanec, ki je napisal razne določbe o katoliški cerkveni glasbi (1847). – Njegov sorodnik je (bil) glasbenik in skladatelj dr. Anton Dolinar (1894), profesor in vodja Pevske zveze v Ljubljani, rojen že na Trati.« Tudi sicer najdemo o dr. Antonu Dolinarju, sto let mlajšem od Luke Dolinarja, več podatkov že z začetka njegovega življenja in delovanja. Ti pa potem proti koncu njegovega življenja in smrti v oddaljenih ZDA spet zginajo.

Izpisek iz rojstne – krstne matične

Sedanji župnik Franc Baloh kaže na mestu nekdanje župne cerkve sv. Martina v Šmartnem v Tuhinjski dolini na mesto, kjer je stala prvotna cerkvena stavba in kjer je verjetno pokopan Luka Dolinar (Foto Franc Križnar)

Dr. Anton Dolinar (1894–1953), glasbenik (Foto N. Erjavec, Ljubljana, original hrani Kartografska zbirka NUK v Ljubljani)

knjige¹⁰ navaja, da je bil Anton Puščavnik Dolinar rojen in krščen 13. januarja 1894 na Trati št. 9 kot zakonski sin Gregorja Dolinarja (očeta) in Terezije Dolinar (roj. Bernik, matere).

Stanko Trobina (prim. Slovenski cerkveni skladatelji, ibidem, str. 176) ga najprej omenja kot urednika Pevca¹¹: »... Dr. Anton Dolinar, urednik 'Pevca' pa mu (dr. Francetu Mlinarju-Cigaletu, slovenskemu skladatelju) je pisal 10. 5. 1928: 'Ona linija, v kateri stoje pesmi **O upanje mi lepo, potem Ave Marija in Obhajilna, Es-dur, v Cerkvem glasbeniku, to je linija, v kateri ste Vi nedosežni.**«

Tudi življenje in delo dr. Antona Dolinarja S. Trobina opiše natančno:

»Glasbenik in skladatelj dr. Anton Dolinar se je rodil na Trati nad Škofjo Loko. Gimnazijo je dovršil v Šentvidu nad Ljubljano in se leta 1913 vpisal v ljubljansko bogoslovje. Po posvečenju je služboval v Starem trgu ob Kolpi, na Jesenicah in v Trziču. V gimnazijskih letih se je pričel privatno seznanjati z glasbo. Med počitnicami je bival pri svo-

jem stricu Berniku, župniku v Domžalah, ki je bil mojster v klavirski igri. Dolinar je tu začel vaditi na klavirju. V Šentvidu se je pri Hybašku učil violino in (violon)čelo, pri Premrlu pa klavir in orgle, pozneje tudi harmonijo. Kot kaplan na Jesenicah je Dolinar vodil zbor in godbo 'Katoliškega delavskega društva' in je prirejal koncerte. V Trziču je opravljal 6 mesecev službo organista. Leta 1921 se je vpisal na dunajski konservatorij v oddelek za cerkveno glasbo in bil sprejet v II. letnik in hkrati tudi na filozofsko fakulteto dunajske univerze in si izbral za glavni predmet muzikologijo. Na akademiji je študiral harmonijo in cerkveno kompozicijo, kontrapunkt, koral, orgle, splošno kompozicijo, petje in instrumentacijo. Po dovrstitvi akademije leta 1923 je študiral zlasti na univerzi. Ker je bil leta 1924 od cerkvene oblasti nenadno odpoklican v službo, je moral študij nadaljevati šele leta 1926 in ga zaključil leta 1927. Na osnovi razprave 'Obravnavava o cerkvenih tonih pri Palestrini' je 22. 7. 1927 promoviral za doktorja muzikologije. Umrl je pred nekaj leti v Ameriki kot žrtev prometne nesreče.

Dolinar je mnogo pisal o glasbi. Razne razprave in članke je priobčeval zlasti v Cerkvem glasbeniku, kot na primer: 'Iz glasbenega razvoja' (1932), 'Na pragu novejših glasbe' (1933), v Pevcu, Zborih in drugih listih. Na raznih tečajih pevske zveze je predaval o glasbenoestetičnih vprašanjih. Dolinar je bil izvoljen za predsednika Pevske zveze. Prevel je tudi uredništvo Pevca in za dr. Kimovcem mesto zborovodje pri 'Ljubljani'.

Dolinar ima tele cerkvene skladbe:

Ave Maria za moški zbor (Pevca 1926), **Prošnja** za mešani zbor (CG 1927), z orglami: **Materi milosti**, tenorji in basi z orglami (Pevca 1927), **V tabernaklju tihem** za mešani zbor (Gorica 1930), **Jezus, ti me vabiš** za mešani zbor (Gorica 1930), **Božansko srce** za solo in zbor (CG 1931), **Presvetlo rešnjo kri** za mešani zbor z orglami (Zbori 1931), **Kot nekdanj**

gobavec za zbor (CG 1932), **Kako vesel je bog otrok** (CG 1933), **Zberi, zemlja, bisere za mešani zbor** (Gorica 1933), **Ponižna, čista, sveta za mešani zbor** (Gorica 1933), **Nagrobница** (1935), **Danes odprto je sveto nebo** (CG 1937), **Prečisti in nedolžni** (CG 1928), **V bogu živiš za zbor, bariton solo in spremljavo**, **K tebi, oče naš dobrotni** (Gorica 1929), **Ti sila neizmerna za mešani zbor** (Gorica 1929), **Mariji pomagaj za triglasni zbor** (CG 1929), **Veselo pojejo zvonovi** (zbirka Božji spevi, Gorica 1929), **Knežja hči** (CG 1929), **Božični zvonovi za glas s klavirjem** (Pevec 1927), **Ave Maria samospev z orglami** (CG 1924), **Zaupno, glej, prihajamo za moški zbor** (CG 1915), **S cveticami te venčamo za moški zbor in prvi bas solo** (CG 1917), **Hvalite, otroci, gospoda** (zbirka otroških pesmi 1943).

Dolinar je tudi nadaljeval in izdal v Ljubljani leta 1937 **Zgodovino katoliške cerkvene glasbe, ki jo je začel dr. Josip Mantuani**. Dolinar je zložil tudi precej svetnih skladb, pretežno zborovskih.¹²

Še bolj enovito, popolno in zelo na kratko pa je opisano življenje in delo dr. Antona Dolinarja v prvi knjigi LJM¹³: »... dirigent, skladatelj in muzikolog (Trata, Škofja Loka, 13. 1. 1894 – Yates Centre, Cansas, ZDA, 1. 8. 1953). V Ljubljani je študiral bogoslovje, v Ljubljani, na Dunaju pa cerkveno glasbo na Akademiji za glasbo in gledališče, kjer je diplomiral 1923. leta in muzikologijo pri Guidu Adlerju (avstrijski muzikolog, roj. 1855 – umrl 1941, op. pisca!), na tamkajšnji dunajski Filozofski fakulteti, kjer je dve leti za visokošolsko diplomu tudi doktoriral leta 1929 z disertacijo 'Obraznava o cerkvenih tonih pri Palestrini.' Po vrnitvi v Ljubljano je bil do leta 1945 glasbeni urednik na Radiu. Nekaj časa je predaval estetiko glasbe na ljubljanskem konservatoriju, bolj pa ga je vleklo dirigiranje. Tako je vodil glasbeno društvo 'Ljubljana' in Glasbeno matico. Pisal pa je tudi strokovne članke in glasbene kritike v CG, Zbore in Pevca, ki ga je tudi urejal. Uspešno se je uvelja-

vil kot skladatelj pretežno cerkvenih zborov...¹⁴. V CG je dr. Anton Dolinar v letih 1878 do 1936 priobčil devet člankov,¹⁵ tri dopise,¹⁶ eno oceno¹⁷ in 12 skladb.¹⁸ V Pevcu (1921–29) je dr. Anton Dolinar objavil 36 člankov¹⁹ in osem zborovskih skladb.²⁰ V Zborih (1925–34) je dr. Anton Dolinar objavil en članek²¹ in štiri skladbe¹¹ eno skladbo pa je objavil še v Novi muziki (1928–29).²³

O dr. Antonu Dolinarju pa so v času njegovega aktivnega glasbenega delovanja pisali tudi drugi. V CG je bil to najprej njegov urednik Stanko Premrl, ki je objavil oceno Dveh venčkov slovenskih narodnih,²⁴ potem pa še F. Zabret, ki je pisal o Dolinar-Mantuanijevi Zgodovini katoliške cerkvene glasbe.²⁵ Isti avtor F. Zabret je v Pevca prispeval tri članke – ocene skladb dr. Antona Dolinarja.²⁶ Neznani avtor(-ji) je v Zbore prispeval en članek.²⁷ Še za Dolinarjevega življenja pa sta v dodatku – kazalu slovenskih skladb, ocenjenih v Sveti Ceciliji (1907–1922), ki je sicer izhajala v Zagrebu, omenjena še dva naslova Dolinarjevih del.²⁸

V NUK-GZ pa se nahajata tudi dve arhivski mapi z raznimi Dolinarjevimi rokopisi in tiskni del: skladb, dopisov, korespondence, ... ki vsebuje vsega 192 enot.²⁹

O p o m b e

¹ ES, 2. knj., Ce-Ed, MK, Ljubljana, 1988, str. 300.

² LJM, 1. knj., A-Ma, JLZ »Miroslav Krleža« Zagreb 1984, str. 200–01.

³ O njem piše Dragotin Cvetko, dodatno pa prim. še: Steska V., Luka Dolinar, pesnik in skladatelj, (v.: CG, 54/1931, str. 107–11, 140–47, 176–79), prim. NZ, 44/1992, št. 6, str. 17 in Rakuša F., Slovensko petje v preteklih dobah, Ljubljana 1841.

⁴ *Ib.*, str. 90–91.

⁵ *Ib.*, str. 92–93.

⁶ Prim. *ib.*

⁷ O njem piše Edo Škulj (*ib.*, str. 300).

⁸ NŠA Ljubljana.

⁹ Glasbena zbirka, NUK, Ljubljana.

¹⁰ *Krstna knjiga Trata* (1894), hrani NŠA, Ljubljana.

¹¹ Glasilo Pevske zveze, izhajalo v Ljubljani (1921–38), (dr.) Anton Dolinar je bil njegov urednik: 6/1926, skupaj z Markom Bajukom in 7-8/1927–28 sam, ko je kot samostojna revija prenehala izhajati; do 1938 pa je izhajala kot rubrika Pevski odsek v Vestniku prosvetnih zvez (v Ljubljani; prim. NZ, *ib.*, str. 2, 4).

¹² *ib.*, str. 195–97.

¹³ Prim. *ib.*, str. 200.

¹⁴ Temu lahko dodamo še prav tam objavljene naslednje pomembne spise dr. A. Dolinarja: **Iz uvoda k razpravi: Cerkevni toni v večglasju** (CG, 53/1930, str. 1–3, 33–35, 65–68, 97–100, 129–33, 169–72); **Iz glasbenega razvoja** (*ib.*, 55/1932, str. 14–17, 50–53, 113–15); **Na pragu novejših glasbe** (*ib.*, 56/1933, str. 9–11, 35–37, 76–80, 132–35, 172–74); **Zgodovina katoliške cerkvene glasbe** (*ib.*, 57/1934, str. 14–17, 42–45, 74–77, 139–42; *ib.*, 58/1935, str. 12–15, 45–48, 76–78, 100–02, 131–34, 163–66; *ib.*, 59/1936, str. 1–5, 33–36, 100–02, 167–71; *ib.*, 60/1937, str. 2–5, 34–38, 114–16, 179–82; *ib.*, 61/1938, str. 9–12, 33–36); **K vprašanju cerkvenosti cerkvene glasbe** (*ib.*, 61/1938, str. 65–68, 103–05); **Pregled slovenske cerkvene glasbe** (*ib.*, 63/1940, str. 1–3, 33–36, 97–101, 129–32, 165–68; *ib.*, 64/1941, str. 8–11, 33–36, 85–92, 105–08; *ib.*, 65/1942, str. 6–7, 17–22, 37–39, 57–60, 77–81; *ib.*, 66/1943, str. 1–4, 17–21, 37–41, 58–63, 73–77; *ib.*, 67/1944, str. 1–6, 21–25, 41–45, 62–67; *ib.*, 68/1945, str. 4–6), dodatno prim. NZ, 44/1992, št. 6, str. 7.

¹⁵ **Anton Bruckner** (CG, 47/1924, str. 1–4, 27–31, 48–49); **Današnji glasbeni Dunaj** (*ib.*, 46/1923, str. 102–05); **Donešek h glasbeni kritiki** (*ib.*, 48/1925, str. 125–29); **Kak vpliv ima cerkvena glasba – dobra in slaba – na verno ljudstvo?** (*ib.*, 2/1879, str. 21–22, 29–30, 36–38, 47–49, 55–57, 64–66); **Kako velik vpliv**

da ima glasba na človeško serce (*ib.*, 4/1881, str. 12–13, 21–22); **Nekaj misli k dr. Mlinar-Cigaletovemu članku »Anketa o cerkveni glasbi«** (*ib.*, 51/1928, str. 129–32); **Sv. Cecilija – patrona cerkvene glasbe** (*ib.*, 53/1930, str. 161–63); **V katerem jeziku se ima pri službi božji peti in kako?** (*ib.*, 1/1878, str. 39–41, 47–49, 55–57, 62–64); **Velika noč 1936 v Sveti deželi** (*ib.*, 59/1936, str. 137–38), prim. *ib.*, str. 7.

¹⁶ **Iz? hribov** (CG, 4/1888, str. 14–15); **Iz? hribov** (*ib.*, 5/1882, str. 46–47); **Tržič** (*ib.*, 49/1926, str. 22–23), prim. *ib.*, str. 21.

¹⁷ **DPZM: Mladinske pesmi** (CG, 62/1939, str. 27), prim. *ib.*, str. 30.

¹⁸ **Ave Maria** (CG, 47/1924, str. 5–6); **Božansko srce** (*ib.*, 54/1931, str. 7–8); **Danes odprto je sveto nebo** (*ib.*, 60/1937, str. 7–8); **Kako vesel je bog otrok** (*ib.*, 56/1933, str. 7–8); **Knežja hči** (*ib.*, 52/1929, str. 5–6); **Kot nekdanji gobavec** (*ib.*, 55/1932, str. 1–2); **Marija pomagaj** (*ib.*, 52/1929, str. 1–2); **Nagrobica** (*ib.*, 58/1935, str. 9–10); **Prečisti in nedolžni** (*ib.*, 51/1928, str. 5–6); **Prošnja** (*ib.*, 50/1927, str. 9–10); **S cveticami te venčamo** (*ib.*, 40/1917, str. 17–18); **Zaupajmo, glej, prihajamo** (*ib.*, 38/1915, str. 45), prim. *ib.*, str. 41.

¹⁹ **Adamič E., Oče naš** (P, 7/1927, str. 40); **Adler G., Handbuch der musikkgeschichte** (*ib.*, 6/1926, str. 34–35), **Donesek h glasbeni estetiki** (*ib.*, 6/1926, str. 37–38, 49–51); **Dr. Fr. Kimovec** (*ib.*, 6/1926, str. 1–4); **Dr. Josip Čerin – 60-letnik** (*ib.*, 7/1927, str. 15); **Festival češko-slovaške PZ v Pragi** (*ib.*, 8/1928, str. 47–48); **Hochreiter E., Missa Christus rex** (*ib.*, 8/1928, str. 21); **Jakob Aljaž** (*ib.*, 1/1921, str. 25–26); **Jakob Aljaž** (*ib.*, 7/1927, str. 25–26); **Jobst A., Mariji, src kraljici!** (*ib.*, 6/1926, str. 63); **Jobst A., Šest mašnih pesmi** (*ib.*, 7/1927, str. 31); **Kimovec F., Dva enoglasna mašna speva** (*ib.*, 8/1928, str. 33); **Kimovec F., Oče naš** (*ib.*, 6/1926, str. 34); **Koncert ljubljanskega okrožja PZ** (*ib.*, 7/1927, str. 37–38); **Mav L., Ave Jezus** (*ib.*, 6/1926, str.

33–34); Mav A., **Božični šopek Jezusu** (*ib.*, 6/1926, str. 11); Mav A., **Vzdih po materi** (*ib.*, 6/1926; str. 33–34); **O pevski izobrazbi** (*ib.*, 4/1924, str. 8–9, 28–29, 35–39); **Ob petletnici** (*ib.*, 5/1925, str. 57–59); **Ob stoletnici Beethovnovne smrti** (*ib.*, 7/1927, str. 9–10); **Ob stoletnici Schubertove smrti** (*ib.*, 8/1928, str. 13–14, 25–26, 37–38); **P. Hugolin Sattner – 75-letnik** (*ib.*, 6/1926, str. 57–58); Pavčič J., **Lenka** (*ib.*, str. 42); Petletnica PZ (*ib.*, 6/1926, str. 30–31); Pevski koncert na Vrhniki (*ib.*, 7/1927, str. 5); Premrl S., **10 mašnih pesmi** (*ib.*, 7/1927, str. 7); Premrl S., **13 obhajilnih pesmi** (*ib.*, 6/1926, str. 44–45); Premrl S., **Cerkveni moški zbori** (*ib.*, 9/1929, str. 78); Premrl S., **Hvalnice nebeški gospe** (*ib.*, 8/1928, str. 9); Premrl S., **Missa S. Joseph** (*ib.*, 8/1928, str. 68); Premrl S., **Sveti Frančišek** (*ib.*, 6/1926, str. 63); **Prvi nastop kranjskega okrožja PZ** (*ib.*, 5/1925, str. 54–55); Sicherl J., **Pastirci iz spanja** (*ib.*, 7/1927, str. 54–55); Tržič (*ib.*, 5/1925, str. 17–18); Železnik M., **14 mašnih pesmi** (*ib.*, 9/1929, str. 5–8); Ignacij Hladnik (*ib.*, 8/1928, str. 49–51, 65–66), prim. *ib.*, str. 56.

²⁰ **Ave Marija** (za moški zbor), (*P*, 6/1926, str. 10–12); **Božični zvonovi** (za mešani zbor in klavir) (*ib.*, 7/1927, str. 47/51); **Doma** (za mešani zbor), (*ib.*, 6/1926, str. 28–29); **Materi milosti** (za moški zbor in orgle), (*ib.*, 7/1927, str. 25–26); **Moja mamica** (za ženski zbor), (*ib.*, 7/1927, str. 24); **Pred nočjo** (za moški zbor), (*ib.*, 8/1928, str. 23–24); **Svatba** (za mešani zbor), (*ib.*, 8/1928, str. 45–51); **V bogu živiš!** (za bas in mešani zbor), (*ib.*, 9/1929, str. 25–28), prim. *ib.*, str. 59.

²¹ »Novi Akordi« (1901–1914); Zbori (Z), 2/1926, str. 2–3; prim. *ib.*, str. 62.

²² **Iz pisma** (za mešani zbor), (Z 4/1928, str. 7–8); **Mavrica** (za mešani zbor), (*ib.*, 3/1927, str. 35–38); **Presv. rešnjo kri** (za mešani zbor in orgle), (*ib.*, 7/1931, str. 49–52); **Rodna vasica** (za mešani zbor) (*ib.*, 5/1929, str. 71–72), prim. *ib.*, str. 65.

²³ **Jaz pa pojdem** (za mešani zbor), (*NM*, 2/1929, str. 61–62), prim. *ib.*, str. 68.

²⁴ Prim. CG, 53/1930, str. 93, prim. *ib.*, str. 32.

²⁵ Prim. *ib.*, 61/1938, str. 92, *ib.*, str. 37.

²⁶ Dolinar A., III. venček slovenskih narodnih (Pevce [P] 11/1931, str. 23); Dolinar A., Kraljična z mrtvim srcem (*ib.*, 6/1926, str. 34); Dolinar A., V Bogu živiš (*ib.*, 8/1928, str. 33) *ib.*, str. 57.

²⁷ Anton Dolinar (Zbori [Z], 3/1927, str. 32–33), prim. *ib.*, str. 63.

²⁸ Dolinar A. (z J. Mantuani), Zgodovina katoliške cerkvene glasbe (*Sveta Cecilija* [SC], 32/1938, str. 90); Dolinar A., Dva venčka slovenskih narodnih (*ib.*, 24/1930, str. 67), prim. *ib.*, str. 127.

²⁹ Prim. NUK-GZ, Ljubljana.

Kratice

CG	Cerkveni glasbenik
ES	Enciklopedija Slovenije
JLZ	Jugoslovenski leksikografski zavod (v Zagrebu)
LJM	Leksikon jugoslovanske muzike
MK	Mladinska knjiga (v Ljubljani)
NŠA	Nadškofijski ordinariat (v Ljubljani)
NUK	Narodna in univerzitetna knjižnica (v Ljubljani)
NUK-GZ	Narodna in univerzitetna knjižnica–Glasbena zbirka (v Ljubljani)
NZ	Naši zbori
P	Pevce
PZ	pevski zbor (tudi Pevska zveza!)
SC	Sveta Cecilija
Z	Zbori
ZDA	Združene države Amerike
ž. c.	župnijska cerkev

Franc Križnar